

Spørgsmål: Skal man efterkomme patientens ønske?

Vi har en paranoid skizofren patient med massive selvskadeforsøg flere gange ugentlig. I angstsituationer med lyst til selvskade bruges der isposer til hænder samt kæde- og kugledyne. Indimellem fastholdes patienten af personalet. Alle gængse metoder til denne patientkategori tages i anvendelse.

Men patienten ønsker i opkørte situationer, at personalet lægger et tungt møbel ovenpå sig. Dette ønske er præciseret mange gange fra patientens side, også når alt er godt.

Kolleger efterkommer dette ønske, men jeg kan og vil ikke - hverken som professionel eller privatperson - efterkomme ønsket, fordi jeg ikke kan få en plausibel begrundelse for at anvende sådanne tiltag i min udførelse af sygepleje. Er det forkert ikke at imødekomme patientens ønske om en bestemt type omsorg?

Svar fra Sygeplejeetisk Råd:

Vi har drøftet problemstillingen med udgangspunkt i den etiske refleksionsmodel

Når man arbejder med etiske problemstillinger, mener vi, at det er vigtigt at afklare, hvad det egentlige problem eller dilemma består af.

I din beskrivelse ser vi flere forhold, der kan være vanskelige at håndtere i praksis:

- Patientens ønske, der måske bunder i dennes tanker om at skade sig selv, eller måske bunder i et ønske om at lindre sin smerte
- Dine egne følelser i forhold til patientens ønske
- Relationen til dine kolleger, som efterkommer patientens ønske.

Du vil ikke lægge møbler oven på et menneske, hverken som professionel eller privatperson, og finder heller ikke, at der er en plausibel forklaring eller begrundelse for at bruge og anvende sådanne tiltag i din udførelse af sygepleje.

Vi har haft overvejelser om, hvorvidt denne udtalelse kan dække over, at I har brug for at give plads til faglige drøftelser på din arbejdsplads?

Den aktuelle problemstilling kan måske være anledning til, at I åbner op for faglig og etisk refleksion, hvor I diskuterer med udgangspunkt i patientens ønsker, tanker og håb for behandlingen (som patienten har givet udtryk for i forbindelse med sygeplejeanamnesen) og inddrager forskellige teoretiske og erfaringsbaserede perspektiver, der kan hjælpe jer til at beslutte, hvordan I kan samarbejde med patienten og yde en faglig kvalificeret sygepleje.

Relevante spørgsmål kunne være:

- Hvordan kan vi samarbejde med denne patient, så patienten modtager en sygepleje, der tager udgangspunkt i den evidensbaserede viden, der eksisterer?
- Hvordan arbejder vi med udgangspunkt i faglige overvejelser, når vi yder sygepleje til patienter med selvskadende adfærd?
- Vi drøftede også, hvor vigtigt det er at arbejde patientinddragende og gå i dialog med patienten og sammen komme frem til, hvad der udløser, at han/hun får behov for at skade sig selv. At tale med patienten om, hvilke sygeplejefaglige metoder samt terapiformer, der er til rådighed i jeres afsnit i forhold til at forebygge selvskadende adfærd, som fx kugledyne, kuglevest, kuglestol, sanseterapi, psykoedukation.

Vi håber, du kan bruge vores overvejelser til at komme videre i denne vanskelige situation.
